

F. t. l. om betalingstjenester

meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke betalings-tjenester instituttet ønsker at udbyde. Finanstilsynet videregiver den i stk. 1 nævnte meddelelse samt erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af betalingsinstituttets tilladelse, til tilsynsmyndigheden i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse.

§ 30 indeholder ikke en bestemmelse svarende til henholdsvis § 31, stk. 2 (filialetablering) og § 32, stk. 2, (anvendelse af agent). Finanstilsynet skal derfor ikke indhente erklæring fra værtslandet tilsynsmyndighed om, hvorvidt den grænseoverskridende virksomhed vil øge risikoen for overtrædelse af værtslandets regler om hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme,

Hvis et betalingsinstitut opstiller en eller flere pengeautomater i en anden medlemsstat, og disse pengeautomater udgør betalingsinstituttets eneste udbud af betalingstjenester i den pågældende medlemsstat, vil dette typisk blive betragtet som grænseoverskridende virksomhed.

Følgende tilfælde betragtes derimod ikke som grænseoverskridende virksomhed, og der skal derfor ikke ske notifikation af tilsynsmyndigheden i hjemlandet:

- 1) Gennemførelse af direkte debiteringer, stående ordrer og kreditoverførsler, hvor betalingsmodtager befinder sig i en anden medlemsstat.
- 2) Pengeoverførsler til en modtager i en anden medlemsstat.
- 3) Gennemførelse af en betalingstransaktion til en betalingsmodtager i en anden medlemsstat efter modtagelse af instruktion fra betaler via e-mail, sms, netbank eller på anden elektronisk vis, uanset om betaler også befinder sig i en anden medlemsstat på tidspunktet for afgivelse af instruks/samtykke.
- 4) Hvor en kortudsteder tillader en kortholder at bruge kortet i en anden medlemsstat

Betalingsinstituttet er berettiget til at påbegynde grænseoverskridende aktivitet fra det tidspunkt, hvor værtslandets kompetente myndighed har modtaget Finanstilsynets underretning. Betalingsinstituttets anmeldelse om grænseoverskridende aktivitet i den pågældende medlemsstat registreres af Finanstilsynet i det i § 88 nævnte register.

Forslagets § 31 gennemfører direktivets artikel 17, stk. 6, jf. artikel 25 stk. 1, og vedrører betalingsinstituttets ønske om at etablere filial i en anden medlemsstat.

I overensstemmelse med betalingstjenestedirektivets art. 4, nr. 29, forstås en filial som et andet forretningssted end hovedkontoret, som er en del af et betalingsinstitut, som ikke er en juridisk person, og som direkte udfører nogle af eller alle de transaktioner, der indgår i et betalingsinstituts virksomhed. Alle forretningssteder, som er oprettet i den samme medlemsstat af et betalingsinstitut med hovedkontor i en anden medlemsstat, betragtes som én filial.

Som et eksempel kan nævnes, at hvis betalingsinstituttet udbyder betalingstjenester fra en permanent fysisk adresse i en anden medlemsstat, vil dette kræve underretning af værtsstaten om filialetablering efter § 31.

§ 32 omhandler agenter for udenlandske betalingsinstitutter.

§§ 31 og 32 fastslår, at et betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse her i landet, kan begynde at udbyde betalingstjenester gennem en filial eller en agent i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, når tilsynsmyndigheden i værtslandet har modtaget meddelelse herom fra Finanstilsynet. Som beskrevet i forslaget skal der herudover medfølge en række oplysninger om henholdsvis filialen eller agenten.

Er der tale om etablering af filial, skal tilsynsmyndigheden i værtslandet have oplysning om filialens navn og adresse, navnene på de personer, der er ansvarlige for filialens ledelse, dens organisationsstruktur, hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde gennem filialen, og om, at disse tjenester er omfattet af instituttets tilladelse her i landet.

Er der tale om anvendelse af agent, skal tilsynsmyndigheden i værtslandet have forelagt de oplysninger, som er beskrevet i forslaget § 23, stk. 2. Dette omfatter navn og adresse på agenten, en beskrivelse af, hvordan agenten vil opfylde forpligtelserne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, og oplysninger om identiteten på ledelsesansvarlige for agenten og dokumentation for, at disse opfylder kravene i forslaget § 18. Herudover skal tilsynsmyndigheden i værtslandet have oplysninger om, hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde gennem agenten, og om, at disse tjenester er omfattet af instituttets tilladelse her i landet.

Hvis tilsynsmyndigheden i værtslandet meddeler Finanstilsynet, at der er rimelig grund til at formode, at den påtænkte filialetablering her i landet eller den påtænkte anvendelse af agenten her i landet vil øge risikoen for overtrædelse af værtslandets regler om